Raadslid
Van Dijk

AMENDEMENT

Agendapunt: 9. Ontwerp Centrumgemeenteregeling samenwerking inzake Huisvestings-verordening urgent woningzoekenden Fryslân (urgentieverordening)
Onderwerp: Zienswijze indienen op ontwerp Centrumgemeenteregeling urgentieverordening
De raad van de gemeente Achtkarspelen bijeen op 20 maart 2025
Wijziging/aanvulling: Het besluit als volgt aanpassen (vetgedrukte en doorgehaalde tekst): ~~Geen~~ **Een** zienswijze **(zie bijlage)** ~~af te geven~~ **in te dienen** op de ontwerp Centrumgemeenteregeling samenwerking inzake de Huisvestingsverordening urgent woningzoekenden Fryslân (urgentieverordening), **waarin wordt gepleit voor:** **Behoud van lokale zeggenschap;** **Duidelijke financiële garanties;** **Balans tussen urgent woningzoekenden en reguliere woningzoekenden;** **Tijdige evaluatie en mogelijkheid tot bijsturing.**
Toelichting: • Het raadsvoorstel stelt voor geen zienswijze af te geven op de centrumregeling urgentieverordening. • De regeling heeft grote impact op woningtoewijzing, lokale zeggenschap en gemeentelijke financiën. • Nu is het moment om voorwaarden te stellen en de belangen van zowel urgente als reguliere woningzoekenden te bewaken. • Een regionale aanpak is belangrijk, maar gemeenten moeten voldoende invloed behouden. • De financiële gevolgen zijn onduidelijk en rijksfinanciering is onzeker. • De impact op reguliere woningzoekenden moet goed gemonitord worden.
Albert van Dijk (zelfstandig raadslid)

Het amendement is niet in stemming gebracht.

Bijlage: Zienswijze

Aan de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten Achtkarspelen, Ameland, Dantumadiel, De Fryske Marren, Harlingen, Heerenveen, Leeuwarden, Noardeast-Fryslân, Ooststellingwerf, Opsterland, Schiermonnikoog, Smallingerland, Súdwest-Fryslân, Terschelling, Tytsjerksteradiel, Vlieland, Waadhoeke en Weststellingwerf

Buitenpost, 20 maart 2025

Betreft: Zienswijze op de Ontwerp Centrumgemeenteregeling Huisvestingsverordening Urgent Woningzoekenden Fryslân

Geachte leden van de colleges van burgemeester en wethouders,

1. Inleiding

De gemeente Achtkarspelen heeft kennisgenomen van de ontwerp Centrumgemeenteregeling Huisvestingsverordening Urgent Woningzoekenden Fryslân en waardeert de inspanningen die zijn geleverd om te komen tot een regionale aanpak. Wij erkennen het belang van een gezamenlijke en transparante uitvoering en ondersteunen een zorgvuldig proces waarin een evenwichtige verdeling van woonruimte centraal staat.

Een goed functionerende woningmarkt is essentieel voor woonzekerheid, economische stabiliteit en sociale cohesie. De voorgestelde centrumregeling beoogt een efficiëntere huisvesting van urgente woningzoekenden en betere intergemeentelijke samenwerking. Achtkarspelen onderschrijft deze doelstelling, mits de regeling voldoet aan noodzakelijke randvoorwaarden voor uitvoerbaarheid, financiële houdbaarheid en een rechtvaardige woningverdeling.

Hoewel regionale coördinatie voordelen biedt, is het essentieel dat gemeenten voldoende beleidsvrijheid behouden. Lokale regie stelt gemeenten in staat om in te spelen op de specifieke woonbehoeften van hun inwoners en een gebalanceerde woningverdeling te waarborgen. Daarnaast is een stabiele en voorspelbare financiering noodzakelijk om te voorkomen dat gemeenten geconfronteerd worden met structurele tekorten of herverdeling van middelen buiten de oorspronkelijke begrotingskaders.

Gezien de dynamiek in de woningmarkt en mogelijke wijzigingen in wet- en regelgeving, moet de regeling voldoende flexibiliteit bieden om aangepast te worden aan veranderende omstandigheden. Een heldere structuur voor evaluatie en bijsturing voorkomt dat gemeenten vastzitten aan beleidsafspraken die in de praktijk niet langer toereikend zijn.

Om de regeling uitvoerbaar, evenwichtig en toekomstbestendig te maken, achten wij het noodzakelijk om enkele aandachtspunten te benoemen. Deze richten zich op bestuurlijke autonomie, financiële stabiliteit, een evenwichtige woningverdeling en voldoende beleidsruimte om in te spelen op toekomstige ontwikkelingen.

Om de verschillende aandachtspunten helder uiteen te zetten, is deze zienswijze thematisch opgebouwd. Allereerst wordt ingegaan op de rol van lokale zeggenschap binnen de regionale aanpak, waarbij de noodzaak van bestuurlijke afwegingsruimte voor gemeenten wordt benadrukt. Vervolgens wordt de financiële stabiliteit en duidelijkheid van de regeling besproken, met aandacht voor een eerlijke lastenverdeling en het voorkomen van structurele financiële risico’s. Daarna volgt een analyse van de evenwichtige verdeling van woonruimte, waarin wordt uitgewerkt hoe de regeling kan bijdragen aan een goed functionerende woningmarkt zonder onbedoelde verstoringen. Ook wordt ingegaan op de toekomstbestendigheid en flexibiliteit van de regeling, zodat deze kan inspelen op beleidswijzigingen en veranderende omstandigheden. Tot slot wordt stilgestaan bij de noodzaak van een gedegen evaluatie en mogelijkheid tot bijsturing, waarbij wordt toegelicht hoe monitoring en tussentijdse besluitvorming kunnen bijdragen aan een effectieve en uitvoerbare regeling. In de conclusie worden de belangrijkste voorwaarden samengevat die essentieel zijn voor de gemeente Achtkarspelen om zich in deze regeling te kunnen vinden.

Met deze zienswijze beoogt de gemeente Achtkarspelen constructief bij te dragen aan een regeling die recht doet aan zowel urgente woningzoekenden als aan de bredere woonopgave binnen onze gemeente.

2. Lokale zeggenschap binnen een regionale aanpak
Een gezamenlijke uitvoering biedt voordelen op het gebied van efficiëntie en coördinatie en kan bijdragen aan een transparante en voorspelbare verdeling van sociale huurwoningen. Regionale samenwerking kan helpen bij een evenwichtige spreiding van urgente woningzoekenden en een betere afstemming tussen gemeenten, woningcorporaties en zorgorganisaties.

Tegelijkertijd is het essentieel dat deze samenwerking de gemeentelijke beleidsvrijheid niet beperkt. Gemeenten kennen hun lokale woningmarkt en sociale structuren beter dan een regionale uitvoeringsinstantie en moeten de ruimte behouden om maatwerk te bieden. De inrichting van urgentiecriteria en woningtoewijzing moet aansluiten op de bevolkingssamenstelling, bestaande woningvoorraad en bredere ruimtelijke ontwikkelingen. Daarnaast moeten gemeenten zeggenschap behouden over de impact van urgentiehuisvesting op de woonomgeving en leefbaarheid.

Om een goede balans te bewaren, moet er een duidelijke scheiding blijven tussen beleidsvorming en uitvoering. Gemeenten stellen de kaders vast voor woningtoewijzing, terwijl de centrumgemeente verantwoordelijk blijft voor de uitvoering en coördinatie. Dit voorkomt dat beleidsbeslissingen onbedoeld doorschuiven naar een uitvoerende instantie, waardoor gemeenten minder invloed krijgen op hun eigen woningmarkt.

Evaluatiemomenten moeten niet alleen informatief zijn, maar ook besluitvormend, zodat gemeenten tijdig kunnen bijsturen indien de regeling in de praktijk niet het gewenste effect heeft of onevenredige gevolgen veroorzaakt.

Daarnaast mag de regeling geen precedent vormen voor verdere centralisatie van volkshuisvesting. Regionale samenwerking moet een middel blijven om de woningmarkt beter te laten functioneren, niet een stap richting structurele bevoegdheidsverschuiving van gemeenten naar een centrale uitvoeringsinstantie.

Voorstellen:
- Besluitvorming over de toewijzing en invulling van urgentiecriteria blijft primair een taak van de gemeenten zelf. De centrumgemeente coördineert de uitvoering, maar kan geen bindende beleidsmatige keuzes maken die afwijken van de door de deelnemende gemeenten vastgestelde kaders.
- Gemeenten behouden de mogelijkheid om op lokaal niveau aanvullende beleidskeuzes te maken over woningtoewijzing, mits deze binnen de kaders van de regeling passen. Dit voorkomt dat de regeling de flexibiliteit van gemeenten beperkt.
- Evaluatiemomenten dienen besluitvormend te zijn. Gemeenten moeten structureel de mogelijkheid hebben om bindende wijzigingen in de regeling af te dwingen.
- De regeling mag geen precedent vormen voor verdere centralisatie van volkshuisvesting. De gemeente Achtkarspelen moet haar autonomie behouden over de toewijzing van sociale huurwoningen binnen de eigen gemeentegrenzen.
- Er dient een vaste overlegstructuur te komen waarin gemeenten periodiek kunnen toetsen of de uitvoering van de regeling in lijn blijft met hun lokale beleidskaders en woningmarktontwikkelingen. Dit voorkomt dat beleidsmatige wijzigingen alleen op regionaal niveau plaatsvinden zonder afstemming met de individuele gemeenten.

Deze voorstellen zorgen ervoor dat de regeling een efficiënte en transparante uitvoering mogelijk maakt, zonder dat dit ten koste gaat van de gemeentelijke beleidsvrijheid en afwegingsruimte. Zo kan een goede balans worden gevonden tussen regionale samenwerking en lokale autonomie.

3. Financiële stabiliteit en duidelijkheid
Een solide financiële basis is essentieel voor de uitvoerbaarheid en duurzaamheid van de voorgestelde centrumregeling. De rijksbijdrage vormt een belangrijk uitgangspunt, maar de financiële impact voor gemeenten moet voorspelbaar, transparant en beheersbaar blijven. De

regeling mag niet leiden tot structurele lasten voor deelnemende gemeenten, en de kostenverdeling moet rechtvaardig en in verhouding staan tot het daadwerkelijke gebruik.

De financiering is grotendeels afhankelijk van rijksmiddelen die nog niet definitief zijn vastgelegd. Mocht deze lager uitvallen dan verwacht, dan mogen gemeenten niet verplicht worden dit tekort aan te vullen. In dat geval moet een heroverweging plaatsvinden over de voortzetting van de regeling, waarbij gemeenten hun bijdrage of deelname kunnen herzien.

Daarnaast moeten gemeenten met een lage instroom van urgente woningzoekenden niet disproportioneel bijdragen aan de kosten. Een verdeelsleutel op basis van inwoneraantal is onrechtvaardig als het gebruik per gemeente sterk varieert. De financiële bijdrage moet daarom worden afgestemd op de feitelijke instroom, zodat gemeenten met minder toewijzingen niet indirect meebetalen voor huisvesting in andere gemeenten.

Ook mag de regeling niet leiden tot budgettaire verschuivingen die ten koste gaan van andere gemeentelijke taken. Volkshuisvesting moet in balans blijven met publieke taken zoals infrastructuur, onderwijs, veiligheid en economische ontwikkeling. Tekorten binnen de regeling mogen niet worden opgevangen door bezuinigingen op essentiële voorzieningen.

Tot slot is financiële transparantie een randvoorwaarde. Er moet periodiek inzicht worden gegeven in de kosten en verdeling van middelen, met een verplichte evaluatie van de impact op gemeenten. Indien de werkelijke kosten structureel hoger blijken dan voorzien, moeten gemeenten de mogelijkheid behouden hun deelname aan te passen.

Voorstellen:

- Achtkarspelen kan niet verplicht worden aanvullende middelen beschikbaar te stellen indien de rijksfinanciering niet volledig wordt gerealiseerd. In een dergelijk scenario wordt de regeling opnieuw besproken, met de mogelijkheid tot het opschorten of herzien van de gemeentelijke deelname.
- Financiële bijdragen moeten proportioneel gebaseerd zijn op daadwerkelijk gebruik per gemeente. Gemeenten met een lager aandeel urgente woningzoekenden mogen niet financieel opdraaien voor gemeenten waar de urgentievraag hoger is.
- De begroting van Achtkarspelen moet gevrijwaard blijven van structurele verschuivingen als gevolg van deze regeling. Dit betekent dat budgetten voor andere essentiële taken, zoals infrastructuur, veiligheid en economische ontwikkeling, niet mogen worden aangewend om tekorten binnen deze regeling op te vangen.
- Periodieke financiële monitoring en rapportage moeten verplicht worden opgenomen in de regeling. Dit omvat een evaluatie van de kosten, de verdeling van middelen en de impact op de gemeentelijke begroting, met de mogelijkheid voor bijstelling.
- Indien de werkelijke kosten structureel hoger blijken dan voorzien, moeten gemeenten de mogelijkheid behouden hun financiële bijdrage en deelname aan de regeling aan te passen.

Deze voorstellen dragen bij aan een financieel houdbare en transparante regeling, waarbij zowel de uitvoerbaarheid als de rechtvaardige verdeling van lasten tussen gemeenten gewaarborgd blijft.

4. Evenwichtige verdeling van woonruimte

Een goed functionerende woningmarkt vereist een evenwichtige verdeling van woonruimte, zodat zowel urgente als reguliere woningzoekenden toegang behouden tot passende huisvesting. De regeling moet zodanig worden vormgegeven dat de verdeling van woonruimte geen negatieve impact heeft op de doorstroming binnen de sociale huur of de kansen voor starters en andere woningzoekenden.

Hoewel urgentieverklaringen nodig kunnen zijn, mag dit niet leiden tot verdringing van reguliere woningzoekenden met lange inschrijftijden. Wachttijden moeten beheersbaar blijven en periodiek worden geëvalueerd om te voorkomen dat een te groot aandeel urgentieverleningen leidt tot langere wachttijden en beperkte toegang tot sociale huur.

Daarnaast mag de woningtoewijzing niet leiden tot een onbalans in de ruimtelijke spreiding van urgente woningzoekenden. Een te hoge concentratie in bepaalde wijken of dorpen kan sociale cohesie onder druk zetten. Gemeenten moeten de ruimte behouden om quota per

kern vast te stellen en woningtoewijzing af te stemmen op de lokale situatie en woonbehoefte.

Ook dient de regeling onderdeel te blijven van een bredere woningmarktstrategie waarin doorstroming centraal staat. Nieuwbouwplannen mogen niet uitsluitend gericht zijn op deze regeling, maar moeten voorzien in een gevarieerd woningaanbod, zodat ook starters en middeninkomens toegang behouden tot betaalbare huisvesting.

Tot slot is monitoring essentieel om marktdruk, wachttijdverlenging en sociale onbalans te voorkomen. Indien de regeling ongewenste effecten veroorzaakt, moet bijsturing mogelijk zijn.

Voorstellen:

- Reguliere woningzoekenden, waaronder starters en gezinnen met een langdurige inschrijving, mogen niet worden verdrongen door de regeling. Wachttijden moeten binnen redelijke grenzen blijven en worden periodiek geëvalueerd.
- Er mag geen onevenredige concentratie van woningen binnen specifieke dorpen of wijken plaatsvinden. Gemeenten moeten quota per kern kunnen vaststellen om een evenwichtige spreiding te waarborgen.
- Sociale huur moet blijven functioneren binnen een bredere woningmarktstrategie. Nieuwbouwplannen mogen niet disproportioneel gericht worden op de doelgroep binnen deze regeling.
- Er moet structurele monitoring plaatsvinden van de effecten op de woningmarkt. Indien nodig moet bijsturing mogelijk zijn.
- Gemeenten behouden beleidsvrijheid om aanvullende maatregelen te treffen ter bescherming van reguliere woningzoekenden en de leefbaarheid in woonkernen.

Deze maatregelen zorgen ervoor dat de regeling evenwichtig blijft en niet leidt tot marktverstoringen, wachttijdverlengingen of concentratie-effecten binnen woongebieden.

5. Toekomstbestendigheid en aanpassing aan regelgeving

De woningmarkt en het beleidskader waarin deze functioneert zijn voortdurend in beweging. Demografische ontwikkelingen, economische factoren en nationale beleidswijzigingen kunnen de woonbehoefte en urgentiecriteria beïnvloeden. Daarom moet de regeling bestuurlijk wendbaar blijven en mogen gemeenten niet structureel gebonden worden aan afspraken die in de praktijk niet langer effectief zijn.

Gemeenten moeten zeggenschap behouden over urgentiecategorieën en deze kunnen aanpassen wanneer maatschappelijke of politieke ontwikkelingen daartoe aanleiding geven. Dit voorkomt dat lokale woningmarkten worden beïnvloed door landelijke besluiten die niet aansluiten bij de regionale situatie. Beleidsaanpassingen mogen niet automatisch doorwerken zonder expliciete besluitvorming op lokaal niveau, zodat gemeenten de impact kunnen beoordelen en hierop kunnen inspelen.

Daarnaast moet Achtkarspelen haar deelname kunnen herzien indien blijkt dat de regeling een onevenredige impact heeft op de woningmarkt of gemeenschap. Dit kan zich voordoen bij verdringing van reguliere woningzoekenden, disproportionele financiële lasten of een afname in de effectiviteit van de regeling. Gemeenten moeten kunnen bijsturen wanneer de regeling structurele knelpunten veroorzaakt, bijvoorbeeld in wachttijden, woningtoewijzing of sociale spreiding.

Om deze flexibiliteit te borgen, moet de regeling een vaste evaluatiecyclus bevatten waarin gemeenten niet alleen de resultaten kunnen beoordelen, maar ook bindende beleidsaanpassingen kunnen voorstellen. Hierbij moeten indicatoren zoals woningmarkteffecten, financiële consequenties en maatschappelijke acceptatie structureel worden meegenomen. Indien nodig moeten gemeenten de mogelijkheid behouden hun bijdrage te herzien of hun deelname aan te passen.

Daarnaast is het van belang dat gemeenten aanvullende voorwaarden kunnen stellen aan urgentieverlening wanneer dit nodig blijkt voor een goed functionerende woningmarkt en een leefbare woonomgeving. Dit kan onder meer betrekking hebben op spreiding binnen de

gemeente, de verhouding tussen urgente en reguliere woningzoekenden of specifieke voorwaarden die bijdragen aan doorstroming.

Voorstellen:

- Urgentiecategorieën moeten kunnen worden aangepast indien maatschappelijke of politieke ontwikkelingen daartoe aanleiding geven. Gemeenten moeten het recht behouden om categorieën te schrappen of aan te passen zonder afhankelijk te zijn van landelijke besluiten.
- De regeling mag niet automatisch doorwerken bij toekomstige wetswijzigingen. Besluitvorming over aanpassingen moet op lokaal niveau blijven plaatsvinden, zodat gemeenten kunnen beoordelen of nieuwe wetgeving aansluit bij hun woningmarkt en beleidsdoelen.
- Achtkarspelen behoudt zich het recht voor om haar deelname te herzien indien de impact op de woningmarkt of gemeenschap onevenredig groot blijkt. Dit geldt voor verdringing van reguliere woningzoekenden, financiële nadelen of afnemende effectiviteit.
- Er moet een vaste evaluatiecyclus komen waarin gemeenten bijsturing of heroverweging kunnen afdwingen. Indicatoren zoals woningmarkteffecten, financiële gevolgen en maatschappelijke acceptatie moeten hierin worden meegenomen.
- Gemeenten moeten beleidsruimte behouden om aanvullende voorwaarden te stellen aan urgentieverlening, indien dit nodig is voor een goed functionerende woningmarkt en leefbare woonomgeving.

Deze aanpassingen zorgen ervoor dat de regeling bestuurlijk houdbaar en flexibel blijft, zonder gemeenten structureel te binden aan afspraken die mogelijk niet meer effectief zijn. Dit voorkomt knelpunten op de lange termijn en waarborgt een rechtvaardige verdeling van woonruimte.

6. Evaluatie en mogelijkheid tot bijsturing

Gezien de impact van de regeling is een zorgvuldig en cyclisch evaluatieproces noodzakelijk om te toetsen of de praktijk aansluit bij de doelstellingen en of de regeling onbedoelde negatieve effecten heeft op de woningmarkt, de leefbaarheid in wijken en de gemeentelijke begroting. Evaluaties moeten niet slechts informatief zijn, maar moeten gemeenten de mogelijkheid bieden om bindende beleidswijzigingen door te voeren wanneer structurele knelpunten worden vastgesteld.

Een belangrijk aandachtspunt is dat de regeling een directe invloed heeft op zowel urgente als reguliere woningzoekenden. Wachttijden, doorstroming en sociale spreiding van woningtoewijzingen moeten actief worden gemonitord om te waarborgen dat geen enkele groep onevenredig wordt benadeeld. Daarnaast moeten gemeenten kunnen ingrijpen indien blijkt dat de regeling leidt tot ongewenste concentraties van urgente woningzoekenden in specifieke wijken of dorpen, wat de sociale cohesie en leefbaarheid onder druk kan zetten.

Een effectieve evaluatie vereist dat er duidelijke indicatoren worden vastgesteld, waaronder wachttijden in de sociale huur, spreiding van woningtoewijzingen, de gemiddelde verblijfsduur van urgente woningzoekenden en de mate waarin deze doelgroepen doorstromen naar zelfstandige huisvesting. Indien blijkt dat bepaalde groepen langdurig in sociale huur blijven zonder perspectief op zelfstandigheid, moet de regeling kunnen worden bijgestuurd om te voorkomen dat dit ten koste gaat van doorstroming en beschikbare woonruimte voor andere woningzoekenden.

Daarnaast is het van belang dat gemeenten niet enkel gebonden zijn aan vaste evaluatiemomenten, maar ook tussentijds beleidsmatig kunnen ingrijpen als zich acute verstoringen voordoen. Dit geldt met name wanneer de impact op de woningmarkt of leefbaarheid zodanig groot is dat bijsturing niet kan wachten tot een geplande evaluatie. In dergelijke gevallen moeten gemeenten bevoegd zijn om zelfstandig maatregelen te treffen, zoals het aanpassen van de urgentiecriteria of het nemen van aanvullende spreidingsmaatregelen.

Door deze waarborgen in te bouwen, blijft de regeling flexibel en uitvoerbaar, zonder dat gemeenten structureel vastzitten aan afspraken die in de praktijk nadelig uitpakken.

Voorstellen:

- Evaluaties dienen besluitvormend te zijn. Gemeenten moeten bindende beleidswijzigingen kunnen afdwingen indien knelpunten worden vastgesteld.
- Indien blijkt dat de regeling leidt tot verstoring van de woningmarkt of leefbaarheid in bepaalde wijken, moet Achtkarspelen direct beleidsmatig kunnen ingrijpen. Dit omvat onder andere het aanpassen van urgentiecriteria en spreidingsmaatregelen.
- De impact van de regeling moet per doelgroep worden gemonitord. Dit omvat ook een evaluatie van de mate waarin deze doelgroepen daadwerkelijk doorstromen naar zelfstandige huisvesting. Indien blijkt dat bepaalde groepen langdurig in sociale huur blijven zonder perspectief op zelfstandigheid, moeten de urgentiecriteria kunnen worden herzien.
- Naast vaste evaluatiemomenten moeten gemeenten de mogelijkheid hebben om tussentijds bij te sturen wanneer zich acute verstoringen voordoen. Dit voorkomt dat structurele problemen pas worden aangepakt bij een geplande evaluatie.
- De regeling moet een transparant monitoringsmechanisme bevatten waarin de resultaten van de evaluaties openbaar worden gemaakt en onderbouwde beleidsaanpassingen kunnen worden doorgevoerd.

Deze aanpassingen zorgen ervoor dat de regeling adaptief en toekomstbestendig blijft, zonder dat gemeenten gebonden zijn aan afspraken die op termijn onwenselijke effecten kunnen veroorzaken.

7. Conclusie

De gemeente Achtkarspelen onderschrijft het belang van een transparante, doeltreffende en eerlijke verdeling van woonruimte, waarin zowel de belangen van urgente woningzoekenden als reguliere woningzoekenden worden gewaarborgd. De voorgestelde centrumregeling biedt kansen voor intergemeentelijke samenwerking en efficiëntie in de uitvoering, mits deze op een evenwichtige manier wordt vormgegeven en de noodzakelijke randvoorwaarden worden gewaarborgd.

Om de regeling uitvoerbaar en toekomstbestendig te maken, is het essentieel dat gemeenten beleidsvrijheid behouden om urgentiecriteria en woningtoewijzing aan te passen aan lokale behoeften. Daarnaast moeten de financiële lasten eerlijk verdeeld worden en mag de regeling geen structurele druk leggen op gemeentelijke begrotingen of andere essentiële beleidsdomeinen. De impact op de reguliere woningmarkt moet nauwlettend worden gevolgd, en gemeenten moeten kunnen ingrijpen bij onbedoelde marktverstoring of ongewenste concentratievorming.

Ook moet de regeling bestuurlijk wendbaar blijven en ruimte bieden voor bijsturing op basis van maatschappelijke en demografische ontwikkelingen. Evaluaties moeten niet alleen informatief zijn, maar ook leiden tot bindende beleidsaanpassingen indien blijkt dat de regeling niet effectief functioneert of ongewenste neveneffecten veroorzaakt.

Achtkarspelen kan uitsluitend instemmen met de centrumregeling indien bovenstaande waarborgen integraal worden meegenomen in de verdere besluitvorming. De gemeente behoudt zich het recht voor om haar deelname te herzien indien blijkt dat de regeling in de praktijk structurele nadelige effecten heeft op de woningmarkt, leefbaarheid of financiële positie van de gemeente.

Wij verzoeken u deze aandachtspunten op te nemen in de definitieve regeling en zien uw reactie hierop met belangstelling tegemoet.

Namens de gemeenteraad van Achtkarspelen,

De griffier, De voorzitter,

Dhr. G.J. Andringa Dhr. J.D. de Vries MSc